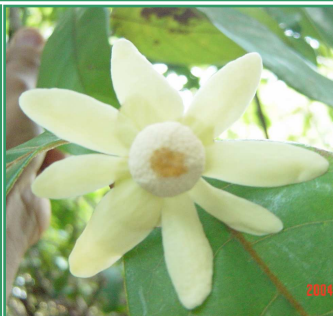

กล้วยอีเหิน

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Uvaria dac* Pierre ex Finet & Gagnep.

ชื่อพื้นเมือง พญาโจร, ห่าโจร (นครราชสีมา); กล้วยเหลืองอีเหิน, กล้วยอีเหิน (ภาคตะวันออกเฉียงใต้)

ชื่อวงศ์ ANNONACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น กล้วยอีเหินเป็นไม้เถาเนื้อแข็ง เลื้อยพาดพันต้นไม้อื่นไปได้ไกล เปลือกลำต้นสีน้ำตาล กิ่งอ่อนมีขนหนาแน่น แตกกิ่งจำนวนมาก

ใบ ใบเป็นใบเดี่ยว รูปรี โคนใบมนหรือเว้าเล็กน้อย ปลายใบเรียวแหลม เส้นแขนงใบมี 8 – 12 คู่

ดอก ดอกออกเดี่ยวหรือเป็นกระจุก 2 ดอก ที่ปลายยอด กลีบดอกสีเหลืองอ่อน ด้านนอกมีขนสีน้ำตาล ออกดอกเดือนพฤษภาคม – มิถุนายน

ผล ผลเป็นผลกลุ่ม มีผลย่อย 10 – 30 ผล รูปทรงกระบอก ผิวขรุขระ ผลอ่อน สีเขียว เมื่อสุกแก่มีสีเหลือง มี 10 – 20 เมล็ด ออกผลเดือนกรกฎาคม – สิงหาคม

แหล่งที่พบ พบขึ้นอยู่ในป่าดิบแล้ง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดปานกลาง ขึ้นได้ดีในดินค่อนข้างชื้น

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ เดือนสิงหาคม – กันยายน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ผลสุกรับประทานได้

รส หวาน

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด